

Arrest

nr. 220 183 van 24 april 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Breestraat 28A/6
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 26 december 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 november 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 januari 2019 met refertenummer X

Gezien het schrijven van de verzoekende partij van 27 februari 2019 met bewijs van juridische tweedelijnsbijstand.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor verzoekster en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker kwam in 2008 naar België in het kader van gezinshereniging van zijn vader en diens toenmalige Portugese echtgenote.

Op 11 oktober 2010 scheidde zijn vader uit de echt met zijn Portugese echtgenote.

Op 21 maart 2012 stelde de gemachtigde een einde aan het verblijf van zijn vader (bijlage 21). Verzoeker diende hem te vergezellen.

Op 23 april 2012 diende zijn vader, voor zichzelf en zijn minderjarige kinderen, een aanvraag in om machtiging tot verblijf om humanitaire redenen, op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 23 april 2013 verklaarde de gemachtigde die eerste aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. Volgens de gemachtigde waren er geen buitengewone omstandigheden aangetoond.

Op 29 augustus 2013 diende zijn vader voor zichzelf en zijn minderjarige kinderen een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf om humanitaire redenen, op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 22 mei 2014 verklaarde de gemachtigde die tweede aanvraag onontvankelijk om dezelfde reden en zijn vader kreeg diezelfde dag het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep tegen deze beslissing verwierp de Raad bij arrest nr. 186 560 van 9 mei 2017.

Op 24 augustus 2017 diende verzoeker voor zichzelf en zijn minderjarige zus een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf om humanitaire redenen, op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 22 december 2017 verklaarde de gemachtigde die nieuwe aanvraag van 24 augustus 2017 onontvankelijk. Verzoeker en zijn zus kregen diezelfde dag het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 24 mei 2018 diende verzoeker een eerste aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van ander familielid - ten laste of deel uitmaken van het gezin van de heer S. A. (zijn oom – broer van zijn vader).

Op 22 november 2018 weigerde de gemachtigde aan verzoeker het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 24.05.2018 werd ingediend door:

Naam: S. Voornaam: S.

Nationaliteit: India Geboortedatum: [...]1997

Geboorteplaats: B., K. Identificatienummer in het Rijksregister:² [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...] HASSELT

om de volgende reden geweigerd:³

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 24.05.2018 gezinshereniging aan met zijn oom, zijnde S. A., van Portugese nationaliteit, met rijksregisternummer [...].

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: ‘de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...’

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij

zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel'.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 werden volgende documenten voorgelegd:

- kopie gezinsrantsoenkaart op naam van een derde (de moeder van de referentiepersoon / de grootmoeder van betrokkene), afgeleverd op 01.11.1994, waaruit blijkt dat op 01.11.1994 onder meer de referentiepersoon op haar adres gevestigd was. Op 05.02.2003 werden ook betrokkene en zijn zus/broer op dit adres geregistreerd. Echter, uit deze gegevens blijkt niet dat betrokkene deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, wel maakten ze beide deel uit van het gezin van een derde. Voor zover deze gegevens dienen aanvaard te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat deze samenwoning onvoldoende recent is om aanvaard te worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

- bewijzen geldstorting vanwege de referentiepersoon aan ene J. K. dd. 01.08.2007, 02.12.2007 en 03.06.2008: echter, gezien de zus van betrokkene op het ogenblik van deze geldstorting 10 – 11 jaar oud was en het onwaarschijnlijk is dat er geld wordt verzonden / utbetaald aan een 10 – 11 jarige, is het twijfelachtig dat deze J. K. en de zus van betrokkene én en dezelfde persoon zijn. Bovendien blijkt uit de voorgelegde gezinsrantsoenkaart dat er een tweede J. K. (meerderjarig) in het gezin van moeder van de referentiepersoon / de grootmoeder van betrokkene woonachtig was.

- bewijzen geldstorting vanwege de referentiepersoon aan de zus van betrokkene dd. 06.06.2017, 02.07.2017, 13.08.2017, 08.09.2017, 05.10.2017 en 09.11.2017: echter, deze storting dateren van na de aankomst van betrokkene en zijn zus/broer in ons land, en hebben dan ook betrekking op de situatie in ons land.

- bewijzen geldstorting aan betrokkene en zijn zus/broer dd. 02.02.2018, 09.04.2018, 09.05.2018, 10.05.2018, 08.06.2018, 13.06.2018, 10.07.2018 en 07.08.2018: uit de voorgelegde stukken kan niet opgemaakt worden wie de afzender van deze geldstorting is. Voor zover dient aanvaard te worden dat dit de referentiepersoon is, dient opgemerkt te worden dat deze geldstorting dateren van na de aankomst van betrokkene en zijn zus/broer in ons land, en hebben dan ook betrekking op de situatie in ons land.

- attesten 'verklaring van lidmaatschap' De Voorzorg op naam van de referentiepersoon en betrokkene waaruit blijkt dat betrokkene werd ingeschreven als persoon ten laste bij de referentiepersoon: echter, een inschrijving ten laste bij de mutualiteit heeft niet dezelfde betekenis en inhoud als ten laste zijn in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging, en kan niet aanvaard worden als afdoende bewijs.

- huurovereenkomst dd. 01.05.2018 op naam van de zus van betrokkene; bijbehorende bewijs van registratie

- verklaringen op eer vanwege derden: echter, gezien het gesolliciteerd karakter van een verklaring op eer niet kan worden uitgesloten, en de inhoud van deze verklaringen op eer niet afdoende wordt gestaafd door de overige voorgelegde stukken, kunnen deze niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

- attesten dd. 31.07.2018 waaruit blijkt dat betrokkene en de referentiepersoon op datum van de attesten geen leefloon of financiële ontvangsten vanwege het OCMW te Hasselt

- loonfiches op naam van de referentiepersoon voor de periode januari - april 2018: uit bijkomende gegevens van het administratief dossier blijkt dat deze tewerkstelling inmiddels is stopgezet; deze gegevens betreffende de bestaansmiddelen van de referentiepersoon zijn dan ook niet langer actueel.

- attest Acerta dd. 22.05.2018 waaruit blijkt dat de referentiepersoon sedert 01.07.2018 is aangesloten als zelfstandige in hoofdberoep; individuele rekening 2018 (€1800 voor juli 2018) en bijbehorende betaling dd. 07.08.2018: echter, louter uit deze beperkt gegevens blijkt niet afdoende dat de referentiepersoon op heden beschikt over voldoende bestaansmiddelen om zowel betrokkene als haar beide broers ten laste te nemen.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet afdoende blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Het gegeven dat betrokkene op 24.05.2018 gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon in België doet geen afbreuk aan deze vaststellingen. Er dient opgemerkt te worden dat de vestiging van betrokkene en zijn zus/broer in ons land de vestiging van de referentiepersoon in België voorafgaat. Van een gezamenlijke vestiging in het land van herkomst of

origine voorafgaandelijk aan de aanvraag tot gezinshereniging, of een schending van het recht op vrij verkeer van de referentiepersoon kan dus geen sprake zijn.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet heeft aangetoond dat hij onvermogen is, er niet werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om zowel betrokkene als zijn zus/broer ten laste te nemen.

Het gegeven dat betrokkene sedert mei 2018 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst of origine.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren.

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Het gegeven dat de referentiepersoon zich in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, de referentiepersoon behoort niet tot het originele kerngezin van betrokkene, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er is geen sprake van enige medische problematiek op naam van betrokkene."

Op 3 december 2018 diende verzoeker een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wederom in de hoedanigheid van ander familielid - ten laste of deel uitmaken van het gezin van de heer S. A. , zijn oom of broer van zijn vader (bijlage 19ter).

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt verweerder een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan actueel belang, nu blijkt dat verzoeker op 3 december 2018 een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indiende in dezelfde hoedanigheid van ander familielid in functie van dezelfde referentiepersoon, zijnde zijn oom S.A., de broer van zijn vader.

2.1. Met betrekking tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr.

2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verschaft door de gemachtigde blijkt dat verzoeker op 3 december 2018 een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) heeft ingediend, opnieuw als ander familielid, ten laste of deel uitmakend van het gezin van de heer A.S., zijn Portugese oom. Verzoeker heeft aldus uitdrukkelijk de wil te kennen gegeven zijn verblijfsrechtelijke aanspraken opnieuw ter beoordeling voor te leggen aan de gemachtigde van de minister teneinde deze ervan te overtuigen zijn naar aanleiding van de vorige aanvraag geuite standpunt te wijzigen en toch een verblijfsrecht te verlenen. Aangezien een eventuele vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden slechts tot gevolg kan hebben dat de gemachtigde een nieuw standpunt dient in te nemen over de aanvraag tot verblijf en de gemachtigde van de minister ingevolge de nieuwe aanvraag hoe dan ook is verplicht dit te doen, kan de eventuele vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden aan verzoeker geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang (naar analogie: RvS 14 november 2006, nr. 164.727 en RvS 4 april 2003, nr. 117.943).

Ter zitting gevraagd aan de raadvrouw van verzoeker naar haar standpunt inzake het belang, stelt zij te volharden in het belang omdat de Dienst Vreemdelingenzaken een beoordeling diende te maken op het ogenblik van de beslissing en de Raad zich voor diens beoordeling eveneens op dat ogenblik moet plaatsen. Ze meent dat de eerste maal de elementen onvoldoende door de gemachtigde in rekening waren gebracht en meent dat de nieuwe aanvraag irrelevant is voor het belang. Verweerder houdt ter zitting vol dat er geen belang meer is, nu een eventuele vernietiging enkel betekent dat een nieuwe beslissing moet genomen worden en geen recht op verblijf inhoudt.

Het betoog van de raadvrouw van verzoeker overtuigt de Raad niet aangezien de Raad voor een beoordeling ten gronde zich inderdaad dient te plaatsen op het ogenblik dat de bestreden beslissing is genomen, maar het actueel belang moet voorhanden zijn tot dat de Raad uitspraak doet over het beroep. De overtuiging dat de middelen gegrond zijn volstaat evenmin om het actueel belang bij het beroep aan te tonen. Verzoeker ontkent niet dat de nieuwe vestigingsaanvraag die hij heeft ingediend op 3 december 2018 opnieuw is geschied als ander familielid, ten laste of deel uitmakend van het gezin van de heer A.S., zijn Portugese oom. Aangezien verzoeker verkoos een nieuwe vestigingsaanvraag in te dienen kan ervan worden uitgegaan dat hij van oordeel was in staat te zijn om nieuwe overtuigingsstukken bij te brengen die aantonen dat zijn aanvraag alsnog kan uitmonden in een erkenning van zijn verblijfsrecht. De raadvrouw van verzoeker toont ter terechtzitting niet aan dat deze nieuwe vestigingsaanvraag tot een andersluidende beoordeling van zijn belang bij huidig beroep dient te leiden.

Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij nog belang heeft bij de beslechting van zijn beroep voor zover het is gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf.

2.2. Met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep vast, daar waar het betrekking heeft op het bevel om het grondgebied te verlaten.

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder ‘middel’ in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (cf. RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

Er dient te worden vastgesteld dat het betoog van verzoeker slechts betrekking heeft op de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zodat hij nalaat enig middel aangaande de

beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, te ontwikkelen. Het komt ook niet toe aan de Raad om uit het betoog van verzoeker aangaande de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden de onderdelen te halen die toepasbaar zouden kunnen zijn op of relevant voor het bevel om het grondgebied te verlaten, en op die manier uit dit betoog een middel met betrekking tot voormelde beslissing te distilleren. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat het verzoekschrift ten aanzien van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten geen middel bevat in de zin van voormeld artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° zodat het beroep in die mate niet ontvankelijk is.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES